

[Nordqvist.]

mokratiet, med undtagelse af hr. Horn, og socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag.

Arne Larsen: Dette lovforslag har været behandlet temmelig grundigt i det nedsatte folketingsudvalg, og der er også blevet afgivet en omfattende betænkning, men trods det grundige arbejde er det altså ikke lykkedes at komme frem til alle problemernes afklaring, og da det haster med nogle af bestemmelseernes gennemførelse, har justitsministeren med folketingsudvalgets tilslutning stillet ændringsforslag om, at lovforslaget deles i to lovforslag: 113 a. og 113 b. Det, vi så klarer i denne omgang, er spørgsmålet om aldersgrænsen for kørsel med knallert, som jo er foreslået nedsat fra 16 til 15 år, at den foreslåede ændring vedrørende ansvarsforsikringens dækning af personskader træder i kraft hurtigst muligt, og endelig det tredje spørgsmål, spørgsmålet om parkeringskontrollen, om oprettelse af parkeringskorps.

Disse tre ting er altså det, vi har til behandling i dag, og tilbage står stadig væk nogle uafklarede problemer, som der skal arbejdes videre med, nemlig spørgsmålet om politiets adgang til fjernelse og salg af køretøjer, spørgsmålet om, hvorvidt anke af domme, hvor førerretten frakendes, skal have opsættende virkning, samt spørgsmålet om erstatning for uberettiget inddragelse af førerretten.

Derudover henstår andre mere omfattende og vel også endnu alvorligere spørgsmål, som vi ikke har kunnet nå at klare af i den tid, vi har haft til udvalgsarbejdet. Det er bl. a. problemer, som blev rejst ved førstebehandlingen af en række medlemmer, nemlig spørgsmålet om spirituspåvirkede motorførere og spørgsmålet om hastighedsbegrænsning; de blev jo også rejst i ministerens fremsættelsestale. Det er klart, at så vigtige spørgsmål klarer man ikke på én eller to måneder. Problemet er så, om vi klarer det i løbet af den lille halvanden måned, der er tilbage, inden folketinget tager på ferie, og det har man måske nok lov til at sætte et spørgsmålstegn ved.

Men der henstår også et enkelt andet problem, nemlig det, som jeg rejste ved førstebehandlingen af lovforslaget, om, hvorvidt personer, der er fyldt 16 år, skal kunne

erhverve førerbevis til kørsel med letvægtsmotorcykler indtil 125 cm³. Udvalget har drøftet dette, men er desværre ikke kommet til vejs ende, idet en række oplysninger først skal fremskaffes fra vore nabolande og fra England. Jeg håber meget, at disse oplysninger kan fremkomme så hurtigt og så betids, at materialet kan blive stillet til udvalgets rådighed, så vi kan få en afklaring i forbindelse med anden behandling af lovforslag nr. 113 b. Jeg vil meget anmode justitsministeriet om at gøre, hvad gøres kan for, at disse oplysninger fremskyndes mest muligt.

Socialistisk folkeparti kan tilslutte sig ændringsforslaget om at dele lovforslaget, og med hensyn til de stillede ændringsforslag i øvrigt, ændringsforslagene nr. 2 og 3 angående retningsvisere og stoplygte, og hvad dette indebærer for knallertkørerne: at de altså ikke kan undlade derudover at give tegn med hånd eller arm, så mener jeg, det er rigtigt og klogt; det vil nok ikke være rigtigt i alle tilfælde i en lang overgangsperiode at forlade sig på disse mekaniske indretninger. Jeg tror, det er klogt at bibeholde tegngivning med arm og hånd.

Så er der ændringsforslag nr. 4 om, at på cykel med hjælpemotor må ikke befordres andre personer end føreren. Det lyder da så umiddelbart indlysende klogt og rigtigt, at på en cykel med hjælpemotor kan der ikke befordres mere end én person, fordi en cykel med hjælpemotor normalt er indrettet således, at der kun kan sidde én person på den. Ifølge færdselslovens § 52, stk. 6, sidste punktum, hedder det: „På cykel med hjælpemotor må ikke medtages børn“, hermed selvfølgelig underforstået, at der heller ikke må medtages voksne. Man udlægger det således, at knallerten jo ikke er bygget til 2 personer, og den må i alle tilfælde ikke befordre flere personer, end den er beregnet til. Man kan sige, at det vel var i knallertens barndom, den var indrettet på en sådan måde, at den ikke skulle befordre mere end én person, men der er jo sket en udvikling med den såkaldte knallert. Der er visse fabrikanter, som gerne vil fremstille et køretøj, der er lidt salg i, og derfor skal dette køretøj mest muligt ligne en motorcykel, det skal helst tilfredsstille ungdommens trang til at få et rigtigt køretøj.

Der er altså sket den udvikling med knal-